

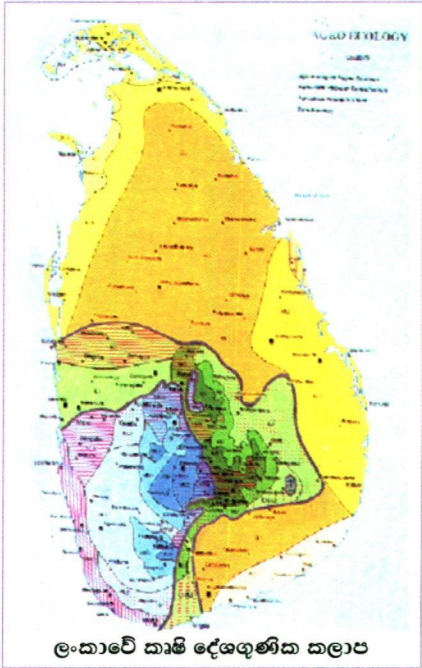
තේ වගාව සඳහා ඔබේ ඉඩම සුදුසු ද?

තේ වගාව සඳහා අද අප රටේ ඇත්තේ දැඩි උනන්දුවකි. ඊට හේතුව අනෙකුත් වැවිලි භෝගයන්ට සාපේක්ෂව ඉන් ලැබෙන ස්ථාවර ආදායමයි. මේ නිසාම තේත් කලාපයේ බොහෝ දෙනා තමන් සතුව ඇති වගා කළහැකි සෑම බිම්කඩකම තේ වගා කිරීමට යත්ත දරති. එහෙත් අනෙකුත් වැවිලි භෝග මෙන් තොව තේ, සුවිශේෂී භෝගයකි. මේ සුවිශේෂී බව නිසාම තේ සඳහා විශේෂිත දේශගුණික භූගෝලීය සහ පාංශු තත්වයන් අත්‍යවශ්‍ය වේ.

තේ වගාවේ දී නිර්දේශිත පැළ සහ පේලි අතර පරතරය අඩි 2 x 4 වේ. මේ අනුව, අක්කරයක් තුළ වගා කෙරෙන පැළ ගණන 5000 ක් පමණ වේ. මේ නිසා තේ වගාවේ දී, භෝගය සහ භූමිය අතර සම්බන්ධතාවය ඉතා සුක්ෂ්ම වේ. එමෙන්ම, තේ වගාවේ අස්වැන්න බොහෝ විට සතිපතා නෙළා ගැනේ. මෙහිදී අප නිතරම අස්වැන්න ලෙස ඉවත් කරන දළුපල අඩංගු වන්නේ පාංශු පෝෂක ද්‍රව්‍යයි.

තේ වගා කිරීම සඳහා ඉඩමක් තෝරා ගන්නා විට අප සැලකිලිමත් විය යුතු කරුණු කීපයකි. පස් ආම්ලිකතා අගය (pH අගය) 4.5 - 5.5 අතර තිබීම, තේ වගාව සඳහා අවශ්‍ය මූලික පාංශු රසායනික ලක්ෂණයකි. පසට යොදන ශාක පෝෂක බොහෝමයක්ම තේ ගසට ලබා ගතහැකි තත්වයෙන් පවතින්නේ මෙම ආම්ලිකතා පරාසය තුළ ය.

අවුරුදු පුරා පැතිරුණු අඟුළු 50 ක අවම වාර්ෂික වර්ෂාපතනය සහ උෂ්ණත්වය සෙන්ටිග්‍රේඩ් අංශක 18-25 අතර වීම, තේ වගාවේ ප්‍රධාන දේශගුණික අවශ්‍යතාවයන් ය. අදාළ ප්‍රදේශය අයත්වන කෘෂි දේශගුණික කලාපය දැන ගැනීමෙන්, මෙම දත්තයන් සොයාගත හැක. සාමාන්‍යයෙන් තේ වගා කෙරෙන්නේ, WU2, WU3, IU1, IU2, IU3, WM1, WM2, WM3, IM2, WL1, WL2, යන කෘෂි දේශගුණික කලාපයන්හි ය. තේ වගාව සඳහා වර්ෂාපතනය වැඩි ප්‍රදේශ තෝරා ගත්තත් හොඳින් ජලය බැස නොයන ඉඩම් සහ නිතර ජල ගැලීම් වලට ලක්වන ප්‍රදේශ එ සඳහා උචිත නොවේ.

තේ යනු වසර ගණනාවක් අස්වනු ලබා ගැනීම සඳහා සිටිනු ලබන භෝගයකි. මෙම කාලය පුරා මුළු පද්ධතිය හොඳින් වැඩීමට තම්, එ සඳහා අවශ්‍ය පාංශු ගැඹුර පසෙහි තිබිය යුතුය. මෙහිදී මීටරයක ගැඹුරක් ඇති පසක් තේ වගාව සඳහා නිර්දේශ කෙරේ. පාංශු ගැඹුර ඊට වඩා අඩු වුවහොත් සිදුවන්නේ කෙටි කාලයක දී තද පාෂාණ තට්ටුව දක්වා මුළු මණ්ඩලය වැඩුණු පසු එහි වර්ධනය අඩාල වීමෙන් තේ පදුර වසර කීපයකදී මැරී යාමයි. සොදා පාළුව නිසා පාංශු ගැඹුර අඩුවූ ඉඩම්වල තේ වගා කිරීම නිසා බොහෝ විට ඇතිවන්නේ මෙම තත්වයයි. පාංශු පැතිකඩ වලවල් කැපීම මගින් පාංශු ගැඹුර පරීක්ෂා කළහැක.

තවද ඉඩමේ මතුපිට ගල් සහ පර්වත සහිත වීම පරිසරයේ ආරද්‍රතාවය අඩුවීමට හේතුවේ. ඉඩමේ මෙලෙස විශාල ගල් සහ පර්වත තිබීම නිසා විශාල කාලවල දී එවා රත්වීමෙන් තේ ගස් මැරී යාම සිදුවේ. එසේම එම ගල් සහ පර්වත නිසා ඉඩමේ අනෙකුත් කෘෂිකාර්මික කටයුතුවලට බාධා පැමිණේ. මතු පිට ගල් සහ පර්වත ප්‍රමාණය 20% ට අඩු ඉඩම් පමණක් තේ වගාව සඳහා නිර්දේශ කෙරේ.

තේ ගස ඉඩමේ සිටිනු පසු වර්ධනය සඳහා පස සහ මුළු මණ්ඩලය අතර සම්බන්ධතාවය ඉතා හොඳින් පැවතිය යුතුය. පස අධිකව බොරළු සහිත වේ නම්, එවැනි ඉඩම්වල එම සම්බන්ධතාවය දුරුවල වේ. එමෙන්ම පස් රැඳෙන ජලය සහ කාබනික ද්‍රව්‍ය ප්‍රමාණය ද අවම වේ. මෙවිට නියඟයක දී වගාවට සිදුවන හානිය වැඩිවේ. මෙම තත්වය සැලකිල්ලට ගෙන මතුපිට පස් බොරළු ප්‍රමාණය 50% ට වැඩි ඉඩම් එ සඳහා සොදා ගැනීමෙන් වැළකිය යුතුය.

යම් ඉඩමක් තෝරා ගැනීමේ දී තේ වගාව සඳහා එහි සෝශනතාව තීරණය කෙරෙන ප්‍රධානතම සාධකයකි, එහි බෑවුම. තේ වගාවේ පස සකස් කිරීමේ කටයුතුවල දී ඉතා විශාල වශයෙන් සිදුවන පාංශු බාදනය මෙහිදී සලකා බැලෙයි. අධික බෑවුමක් සහිත ඉඩම්වල පාංශු බාදනය වැඩි වශයෙන් සිදුවන අතර, තැනිතලා ඉඩම්වල පාංශු බාදනය අවම වේ. බෑවුම් සහිත ඉඩම්වල තේ වගා කිරීමේ දී පාංශු සංරක්ෂණ ක්‍රම අනුගමය කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. තේ වගාව සඳහා නිර්දේශ කෙරෙන්නේ බෑවුම 70% ට වඩා අඩු ඉඩම්ය. නමුත් මැදරට කලාපයේ ඇති පහසුවෙන් සොදා පාළුවට ලක්වන පසක් සහිත ඉඩම්වල 55% ට වැඩි බෑවුම් තේ වගාව සඳහා සුදුසු නොවේ. (තිරිස සමග අංශක 45° ක කෝණයක් සාදන බෑවුමක්, 100%ක බෑවුමක් ලෙස සැලකෙන අතර එම කෝණය අඩුවත්ම බෑවුම ද අඩු වේ.) (7 පිටුවට..)

කේ. ආර්. වර්ණසිරි බණ්ඩාර

තේ වගා කිරීම සඳහා ඔබ තෝරාගන්නා ඉඩම, ඉහත නිර්දේශයන්ට අනුකූල නොවේ නම්, ඔබ ආරම්භ කරන වගාව ප්‍රශස්ථ මට්ටමින් පවත්වා ගැනීම අපහසු වන අතර, වගාවෙන් ලැබෙන ප්‍රතිලාභ අවම වේ. ඉහත කාරණා එකකට වැඩි ගණනක් අදාළ නිර්දේශයන්ට පටිහැනි වේ නම් එවැනි ඉඩමක වගාව ඇරඹීම වඩාත් අවදානම් වන අතර ඔබ වගාව සඳහා වැය කරන සම්පූර්ණ ආයෝජනය ම අපතේ යා හැකි ය. තේ වගාව සඳහා තෝරාගත් ඉඩමේ පාංශු පුනරුත්ථාපනය, පාංශු සංරක්ෂණ ක්‍රම සහ අනෙකුත් සියළුම කේෂේත්‍ර ක්‍රියාවලීන්, නිසි පරිදි සිදු කිරීමෙන් පමණක් ඉහත අභිතකර තත්වයන් යම්තාක් දුරකට මඟහරවා ගත හැක. තේ වගාව සඳහා ඉඩමක් තෝරා ගැනීමේ දී යම් ගැටළුවක් වේ නම්, ශ්‍රී ලංකා තේ පර්යේෂණායතනයේ උපදෙස් හා ව්‍යාප්ති අංශයේ සහාය ඔබට ලබාගත හැක.